

Motion till riksdagen

1986/87:Jo518

Ingvar Eriksson m. fl. (m)

Förvaringen av försöksdjur, m. m.

En stor del av de ca 500000 försöksdjur som förbrukas årligen i Sverige utsätts inte för några plågsamma ingrepp eller tester men utsätts ändå för ett – i detta sammanhang – helt onödigt lidande på grund av det sätt på vilket de förvaras.

Kaniner, som är flockdjur, sitter oftast en och en i burar, som är så små att de i dessa inte kan ta ett enda kaninsteg.

Råttor och hamstrar, som är mycket aktiva och lekfulla djur, tvingas till sysslolöshet i små kala burar.

På alla institutioner i Sverige som använder apor sitter dessa sociala och högtstående djur i små kala burar utan möjlighet till sysselsättning, motion eller socialt liv. Apor, som är dyra i inköp, används flera gånger och sitter därför många år i dessa burar. På Primatlaboratoriet i Uppsala fanns 1984 en rhesusapa som var 30 år gammal. Den mesta tiden av sitt liv hade den tillbringat i en bur med en golvyta på 0.9 m² och en höjd på 1.20 m.

Även hundar förvaras ofta i helt kala burar med en golvyta på ca 1 m². Rastningen sker på många ställen i ett rum i stället för utomhus. De hundar som används är beagle och stövare – alltså drivande jakthundar med stort behov av motion och "jakt" – men de får inte ens komma ut och få den stimulans som nya spännande dofter ger en hund.

Vid miljö- och hälsoskyddsförvaltningarnas årliga inspektioner av institutionernas djurstallar påtalas varje år brister i förvaringen av djuren: kaniner i långtidförsök i för små burar, överbeläggning i råttburar, dålig ventilation osv.

Bestämmelserna måste ändras så att djuren kan få leva under förhållanden som tillgodser deras biologiska behov. Även om djurförsöken är nödvändiga, kan det inte vara nödvändigt att djuren tvingas leva under så dåliga förhållanden.

I Sverige krävs godkännande av lantbruksstyrelsen för att få föda upp bl. a. hundar och katter till försök, s. k. destinationsuppfödning. Detta system gallrar bort olämpliga uppfödare. Men det brister tydligen i planeringen så att en del försöksdjur importeras från länder som inte alls har den kontroll av uppfödare som Sverige har. Om denna import av försöksdjur skall fortsätta, borde samma krav ställas på de utländska uppfödarna som på de svenska, samt även transporterorna ordnas på ett tillfredsställande sätt.

Hemställen

Mot. 1986/87

Jo518

Åberopande det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om bättre förvaring av försöksdjur,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om uppfödning och transport av importerade försöksdjur.

Stockholm den 26 januari 1987

Ingvar Eriksson (m)

Gunnel Liljegren (m)

Elisabeth Fleetwood (m)